

njiče ljubila in rada dojila, per katerim bo svoj duh začutila. To sim zapazil per starim in bogatim ovčarju v Istrii, katerimu je ta skušnja vedno veljala.

Naj poskuša, kdor dvomi;
Kdor ne verje, naj pustí!

J. W. g.

Kakó gré mlade in stare sadne drevesa saditi in presajati, de se bodo vselej prijele in dobro vkoreninile?

Skušeni vertnarji in sadjorejniko pravijo: pazite pri sajenji, in presajanji sadniga drevja na koreninice dreves, de jih ne boste preveč poškodvali; oni svetvajo korenine prestavljeniga drevesa z mehko drobno perstjo zasipovati; to je práv: vender se vidi semtertje, de se veliko po tem ravnanji posajenih in presajenih dreves le počasi in kasno vkorenini, ali pa de se še clo ne primejo, ampak se dostikrat tudi posušé.

Če hočeš, de se ti bo vsako presajeno drevó gotovo prijelo in vkoreninilo, bodi si staro ali mlado, naj se vsadí ali presadí spomladi že sočno ali še nesočno, poleti zeleno, ali pa v jeseni kadar koli hočeš, stori takóle: Skopaj jamo tretji del globokejši in nekoliko prostorniši, kakoršne je po navadi za drevó potreba; nalij jo do verha z vodo; verzi rahle dobre zemlje v vodo in mešaj oboje s kakim kolam po jami; med mešanjem se debelji perst na dno vseda, tanjši se pa v sredi ali pa pri verhu jame nabira. Kader je tretji del jame s tanjko in drobno zemljo napolnen, (voda preseka v tla), posádi drevó v ta močnik ali mužo, kakor gré, to je, de se vse korenine presajeniga ali prestavljeniga drevesa lepó verstno razprosté, ne pa zakrivijo; verzi še nekoliko perstí nanje, in mešaj vode perlivaje takó dolge, de se jama s perstjo napolni. Če se sčasama zemlja okoli vsajeniga debela nekoliko pogrezne, pridéni ji še toliko perstí, de okoli debela grob napraviš.

Nobeno takó presajeno drevó se ti ne bo posušilo, ni ga treba zalivati, če bi še taka suša bila, zató kér se je nar tanjši in nar boljši zemlja okoli debelih in drobnih korenin prijela, torej je tudi drevó dovolj mokrote dobilo. *)

Če presajaš po tem svetu že pozno v jeseni, pokri zemljo z gnojem okoli drevesa, de namočene korenine ne pozebejo, tode vari, de se debela z gnojem ne dotakneš, sicer ti bo deblo jelo gniti.

L-c.

Pogovor

kmetifhkiga ozheta f svojim naravoflovja suzhenim finam, v mežu Kosoperfku.

Ozhe pride svezher domú in pravi: Janes! danes fim bil pa bolj frezhen, ko fim fhel proti domu, kakor pa unidan; sakaj vidil fim tri lepe in fвете rezhi.

Š. Kaj neki je to bilo?

Ó. Vidil fim odperto nebó, fvetinjo leteti, in svesde fe vtrinjati.

Š. Kakofhno je pazh bilo odperto nebó?

Ó. Ko fe je nebó odperlo, fe je možhno sa-

svetilo; v nekih minutah fe je nebó spet saperlo; flifhal fe je pok — in vfa fvitloba je sginila.

Š. Ali mislite, de je ta fvitloba, ki fe jo vidili, prihla od odpertiga neba?

Ó. Od kod drugod pa bi samogla taka fvitloba priti, kakor od odpertiga neba?

Š. Ako to mislite, fe v veliki smoti; sakaj fvitloba, ki fe jo nizoj vidili, ne pride od odpertiga neba, ampak od v sraku vshgane luzhi.

Ó. No! ta je pa spet nova; kdo bo neki fhel v srak tako luzh vshigat?

Š. Taka luzh v sraku fe fama vshgè.

Ó. Kakó neki?

Š. V sraku fe nabère kepa ognjeniga prahú (is shvepla, folitarja, fosfora), vshgè fe od nebefhkiga ognja, naredi veliko fvitlobo, in hitro spet sGINE in mine.

Ó. Sakaj fe pa flifhi pok, kader fe nebó sa-prè, zhe je ta fvitlobo le v sraku vshgana luzh?

Š. Ali fe she kdaj vidili, ognjene svesde (raketeljne) kvifhko spufhati?

Ó. To fim pa she vezhkrat vidil; posebno kader fo v gradu kak god prasnovali.

Š. Ali niste tudi vezhkrat flifhali, kakó fo take svesde poknile v sraku ali pa na tleh?

Ó. Tudi to fim vezhkrat flifhal.

Š. Poglejte! take svesde fo tudi narejene is ognjeniga prahú, in kader fe sashgó, sferzhé, poknejo, in njih fvitloba sGINE. Ravno takó fe sgodi tudi v sraku f kepo ognjeniga prahú; vshgè fe namrezh od nebefhkiga ognja, da veliko fvitlobo, pokne in mine, — in ljudje mislijo, de fe je nebó odperlo in saperlo.

Ó. Ta naj ti fhe veljá, sakaj kar fe s ognjenimi svesdami sgodi, fe samore saref tudi v sraku napraviti in sgoditi. Pa tega mi ne bofh mogel vtajiti, de fvetinje ne leté, ktere fim tudi nizoj vidil leteti.

Š. Kaj pa je fvetinja, ktero fe vidili leteti?

Ó. Švetinje fo trupla fvetnikov, kteri fe obifkujejo in s veliko fvitlobo leté od zerkve do zerkve.

Š. Kje fo dufhe fvetnikov?

Ó. Dufhe fvetnikov fo v nebefih, kje pa drugod?

Š. Kér fo dufhe fvetnikov vkupej v nebefhkim raji, vam she pamet da, de fe pod nebam ne sprehajajo, in de na semljo v zerkev ne hodijo.

Ó. Kaj pa je neki tista fvitloba, ktera fe vzhafi vidi leteti od kraja do kraja, zhe nifo fvetinje?

Š. Taka fvitloba spet nizh drusiga ni, kakor v sraku vshgana kepa ognjeniga prahú, ali pa vshgana ognjena fapa v sraku.

Ó. Kakó pa more ta fvitloba takó hitro letéti od eniga kraja do drusiga, ako je le vshgana luzh, in pa ne fvetinja?

Š. Ali niste vidili, kakó hitro je sferzhala ognjena svesda kvifhko, kamur fo jo spuftili? Ravno takó sferzhí tudi v sraku vshgana luzh od eniga kraja v drusiga, in ljudje mislijo, de je fvetinja, ktera je is zerkve v zerkev sletela.

Ó. Ako je pa taka, pa tedaj ni kaka posebna frezha te prikasike viditi, kakor nekteri mislijo.

Š. Še vé, de ne; ti prikasiki fo natórne rezhi, kakor je fto in fto drusih rezhi.

Ó. Svesde fo fe nizoj tudi možhno vtrinjale (padale); kaj pa ti od tega misliš?

Š. Ali morde mislite, de kaj posebniga pomeni, zhe fe svesde vtrinjajo?

Ó. Kader fe svesda vterne, vfelej en zhlovek umerje, in možhno vtrinjanje svesd pomeni kugo; tega fi pa ne puftim vseti.

*) Vsajene drevesa zalivati je dostikrat škodljivo, kér posebno pri nerodnim zalivanji voda nar tanjši zemljo od koreninice opère, ktere se sčasama sušiti začno, posebno, če so rahlo v zemljo djane.